

Paavirkning, og saa er de endnu i denne Alder mellem 14 og 18 Aar saa herligt fri for mange af de Byrder, Pligter og Baand, som melder sig i den senere Alder og vil træde hindrende i Vejen for en fortsat Undervisning. Naar den unge Mand bliver 18 Aar, bliver han udlært, han er blevet Svend, har Lyst til at se sig om i Verden, og det er der ikke noget at sige til, maaske skal han ogsaa indkaldes til Militærtjeneste. Foreningslivet, Fagforeninger o. s. v, griber fat i den unge ved den Alder, der bliver mange, mange Ting, som drager den unge til sig, naar han naar op over 18 Aars Alderen, men mellem 14 og 18 Aar er der endnu ikke noget, som kalder paa ham, da er han fri, da er der en Lejlighed, som bør udnyttes, og hvis den Lejlighed ikke bliver udnyttet, vil den for de flestes Vedkommende aldrig senere i Livet vende tilbage.

Tidsaanden er i Øjeblikket stærkt præget af Materialisme. Vi har maaske aldrig levet i en saa stærkt udpræget materialistisk Tid, som vi gør i Øjeblikket, og det er naturligt og forstaaeligt. For alle Smaafolk er Spørgsmaalet om at skaffe sig Føde, Klæder, Husly, Varme og Lys et Spørgsmaal, der overskygger næsten alle andre Interesser. Gaar vi højere op i Samfundet, ja, da ser man der en Jagen efter Guld og Rigdom, saaledes at ogsaa de Samfundslag er stærkt prægede af Materialisme. Det er maaske derfor ikke det heldigste Øjeblik, naar man ser saaledes paa Sagen, til at komme frem med et Spørgsmaal af aandelig Interesse, men alligevel synes jeg, at Spørgsmaalet er af en saa uhyre Betydning, at det ikke længere maa eller skal holdes tilbage. Kriminaliteten er stigende indenfor Ungdommen i Øjeblikket; det gælder ikke alene den danske Ungdom, maaske, gælder det i endnu højere Grad Ungdommen i Tyskland, hvor Kriminaliteten er meget stærkt voksende, hvad der ogsaa er ret forstaaeligt under de Forhold og Tilstande, som hersker i Tyskland. Men ogsaa her i vort Land er Kriminaliteten blandt de unge stigende. Det giver sig blandt andet Udtryk derigennem, at vore Opdragelsesanstalter er fyldte, ja, jeg kan godt sige, at de er overfyldte i Øjeblikket, saa at de ikke kan modtage alle dem, som kunde have godt af at komme derhen, og som vi opfordres til at lukke Dørene op for. Vi har i det sidste Par Aar købt en Række Højskoler og Realskoler. Disse Skoler er for en Del blevet omdannet til Børnehjem, men ogsaa til Opdragelsesanstalter for den

Ungdom, som er kommet paa Afveje. Det er et sørgeligt Tidens Tegn, at Skoler, der er oprettede som Realskoler for Ungdommen ude paa Landet eller som Højskoler for den danske Bøndeungdom, ikke længere kan klare sig. De kommer den ene efter den anden og siger til os her: „Køb vore Skoler; gør I ikke det, har vi ingen anden Udvej end at gaa fallit“. Forretningsmæssigt set har Staten gjort en glimrende Handel ved at købe disse Skoler, idet de er købte for mindre end Halvdelen af, hvad de vilde koste, hvis Staten selv skulde bygge dem fra ny af. Men det er en sørgelig Kendsgerning, at disse Skoler, der er byggede og indrettede i helt andet Øjemed, skal omdannes til Opdragelsesanstalter for vanartet Ungdom. Og der er Grund til at oprette endnu flere Opdragelsesanstalter af den Slags for Ungdommen. Jeg skal nævne et Eksempel fra den allernyeste Tid. Det var en Dreng paa en 15 Aar, der tjente paa en Bøndegaard i Jylland. Han staar op en Morgen og tager en af sin Husbonds Køer og trækker ind med den til den nærmeste Købstad. Han solgte Koen for 325 Kr. og begav sig saa paa Rejse til Aarhus og København og turede rundt, til han fik brugt alle Pengene. Han blev saa taget af Politiet og sad for en 8—14 Dage siden i en Arrest ovre i en jysk Købstad. Justitsministeriet var villigt til at lade denne Dreng blive fritaget for Straf, imod at han blev optaget paa en Opdragelsesanstalt. Men Overværgeraadet maatte svare: Vi kan ikke modtage Drengen; vi har ingen Steder at gøre af ham. Hvad skal nu den ulykkelige Politimester, der har Drengen i sin Arrest? Ja, han lukker Arrestdøren op for ham, og saa staar han ude paa Gaden uden Subsistensmidler, og han har intet Hjem at ty til. Saa har de ham om kort Tid igen med flere Forbrydelser, og den samme Historie gentager sig.

Saaledes er Forholdene til Dels indenfor dansk Ungdom for Øjeblikket. Kriminaliteten er stigende, og en af Grundene hertil er sikkert den, at vi ikke gør, hvad vi kan gøre, og hvad vi bør gøre, for vor Ungdom. Jeg betænker mig ikke paa at sige, at vi forsømmer vor Ungdom her i dette Land. Vi kan ikke slaa os til Taals med, at vi har en kalkulatorisk Bevilling paa 25,000 Kr. staaende paa Finansloven. Det har ganske vist bidraget til, at der er blevet oprettet adskillige Ungdomsskoler rundt omkring i Landet, men naar jeg skulde karakterisere den Fremgang, der har været paa dette Omraade, vilde jeg